

Följande gäller vid nedgrävning av självdöd eller avlivad häst:

- Nedgrävning bör endast ske på jordbruksfastigheter.
- Nedgrävning av djurkroppen ska ske innan förruttnelsen har börjat. Sommartid ska nedgrävning ske snarast efter det att djuret dött. Vid låga temperaturer kan en viss begränsad tid accepteras om djurkroppen förvaras på lämplig plats och står under daglig tillsyn.
- Avståndet från nedgrävningsplatsen till närmaste vattentäkt eller bostad bör vara minst 150 meter, helst 300 meter.
- Avstånd till vattendrag, sjö eller kända dräneringsledningar bör vara minst 30 meter.
- Platsen för nedgrävningen får inte ligga inom kommunalt vattenskyddsområde.
- Nedgrävningen bör ske på en torr, solig plats med genomsläppliga jordlager (sand, grus eller morän). Det är inte lämpligt att gräva ner hästen i en fuktig sänka.
- Nedgrävning får inte ske om grundvatten visar sig i graven. En säkerhetsmarginal bör finnas så att avståndet från botten av graven till högsta grundvattenyta under året är minst 1 meter.
- Djurkroppen får under inga omständigheter läggas direkt på berggrunden. Minst 1 meter lösa jordlager bör finnas mellan djurkroppen och berggrunden.
- Nedgrävningen ska ske på sådant sätt att djur inte kan gräva upp kroppen. Detta innebär att djurkroppen bör täckas med minst 1,5 meter jordmassa. Placeras stenar på återfylld grop är 1 meter jord ovan djurkroppen tillräckligt. För en normalstor häst behövs en grav som är ca 2 - 3 meter bred och ca 2,5 meter djup.
- Kroppen bör kalkas innan återfyllning sker. Kalkningen har en bakteridödande effekt. Om kalkningen ska ha effekt ska det vara rikligt med kalk, kalklagret ska täcka kroppen. Vanlig lantbrukskalk fungerar bra.
- Om platsen för nedgrävning ska vara i närheten av känd fornlämning/ kulturlämning, bör kontakt med Länsstyrelsen tas i god tid innan, för eventuell tillstånd.
- Mer än en häst bör ej grävas ner på samma plats.